

Sygn. akt: XI C 325/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie XI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nidzicy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Gembicka
Protokolant:	Sekretarka Katarzyna Cycen

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 r.

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A w S. na rzecz powoda J. B. kwotę 17.213,32 zł (słownie: siedemnaście tysięcy dwieście trzydzieści złotych trzydzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 22.11.2011r do dnia zapłaty,

II. w części ograniczonego powództwa postępowanie umarza ,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.244,35zł (słownie: dwa tysiące dwieście czterdzieści cztery złote trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A w S. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sadu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 264,18 zł (słownie: dwieście sześćdziesiąt cztery złote osiemnaście groszy) tytułem brakującej kwoty za opinię biegłego.

(...)

1. (...)

2. (...)

(...).01.2014 r.

XI C 325/13

UZASADNIENIE

Powód J. B. złożył pozew o zapłatę kwoty 23764,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2011 roku do dnia zapłaty od pozwanego (...) SA w S.. Powód wniósł ponadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych lub według złożonego spisu kosztów. W trakcie procesu powód ograniczył powództwo o kwotę 6550,00 zł i wniósł o zasądzenie kwoty 17213,32 zł.

W uzasadnieniu powód podnosił, że 20 sierpnia 2011 roku jego samochód marki B. (...) o nr. rej. (...) uczestniczył w kolizji drogowej z pojazdem marki M. (...), którym kierował sprawca zdarzenia, ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

W wyniku kolizji powód doznał szeregu uszkodzeń swego pojazdu m.in. dachu, prawych tylnych drzwi, prawych przednich drzwi, zderzaka. Pozostała wybita tylna szyba, lampa tylna.

Pozwana wyceniła szkodę na 19499,42 zł i uznała swoją odpowiedzialność w tym zakresie. Powód nie zgodził się z tą wyceną i zamówił prywatną kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu, z której wynika, że szkoda opiewa na kwotę 43264,14 zł.

Pismem z dnia 14 listopada 2011 roku powód wezwał pozwanego do uzupełnienia odszkodowania. Pozwany w piśmie z dnia 21 listopada 2011 roku wskazał, że nie znajduje podstaw do zmiany wysokości odszkodowania. Ponadto wskazał, że ze względu na brak udokumentowania źródła zakupu i rodzaju części zamiennych użytych do naprawy, ich ceny zostały ustalone według przeciętnych cen rynkowych.

Pozwane (...) SA w S. wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Pozwany nie kwestionował faktu zdarzenia z dnia 20 sierpnia 2011 roku jak również przyznaje, że z tytułu umowy ubezpieczenia OC zawartej ze sprawcą zdarzenia zobowiązany jest do naprawienia powstałej szkody. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność w postępowaniu likwidacyjnym i wypłacił odszkodowanie.

Co do podnoszonych przez powoda kosztów naprawy samochodu to zdaniem pozwanego powód nie przedłożył rachunku na naprawę samochodu, co pozwala przyjąć, że rzeczywisty koszt naprawy samochodu był niższy, ponieważ jest wysoce prawdopodobne, że samochód został naprawiony z użyciem części zamiennych z rynku wtórnego lub alternatywnych.

Poszkodowany jest bowiem nie tylko uprawniony do uzyskania odpowiedniego odszkodowania, ale również zobowiązany jest do podjęcia czynności mających na celu minimalizację wysokości szkody, pod rygorem odpowiedniego zmniejszenia obowiązku

odszkodowawczego.

Sąd ustalił co następuje:

Powód J. B. był właścicielem samochodu marki (...). Powód często pożyczał synowi T. B. swój samochód, gdyż razem pracują w jednej firmie i kiedy jego syn pożyczał samochód od ojca to powód w tym czasie korzystał z firmowego samochodu służbowego. W dniu zdarzenia 20 sierpnia 2011 roku do kolizji doszło w miejscowości W. na remontowanej trasie (...). Jechał traktor, a z naprzeciwka jechał samochód. T. B. stanął za traktorem oczekując na wolną drogę, aby go ominąć. Ze zwirowni usytuowanej przy drodze wyjechał samochód M. (...). Kierowca tego samochodu nie zauważył stojącego samochodu powoda i uderzył w prawy bok samochodu powoda, przesuwając go kilka metrów. Kierowca samochodu i kierownik zwirowni prosili T. B., aby nie wzywał Policji, bo sprawca zdarzenia ma punkty karne. Kierowca wypisał oświadczenie i podał adres i telefon firmy oraz ubezpieczyciela. Samochód doznał licznych uszkodzeń. Najbardziej ucierpiała górna część samochodu. Uszkodzenie zaczynało się od błotnika w górę. Dach został zdeformowany, tylna szyba, dolna szyba i górna szyba zostały wybite. W samochodzie niektóre części zostały zdeformowane. Powód i jego syn powiadomili ubezpieczyciela – pozwanego. Pozwany wykonał opis szkody i wycenił na kwotę 19499,32 zł. Prywatny rzeczoznawca wezwany na zlecenie powoda potwierdził zakres szkody w samochodzie i odradził naprawę dachu z uwagi na duże koszty związane z naprawą. Wyliczył koszt naprawy powypadkowy na kwotę 43264,14 zł brutto. Pozwany nie chciał wypłacić powyższej kwoty odszkodowania dlatego powód zdecydował się sprzedać samochód i sprzedał go za kwotę 30000,00 zł bez naprawy. Jednakże wystąpił do pozwanego o wypłatę różnicy pomiędzy wysokością kwoty naprawy samochodu wyliczoną przez rzeczoznawcę prywatnego, a kwotą wypłaconą. Powód zażądał od pozwanego wypłaty różnicy tj. kwoty 23764,72 zł.

Dowód: protokół szkody w pojeździe k.6-7,9-10, kalkulacja k.8,11-17, ocena techniczna k.19-21, pismo przyznające odszkodowanie k. odmowa wypłaty odszkodowania k.28-29, zeznanie świadka T. B..38v,39, zeznanie powoda k.121,121v.

Biegły sądowy z zakresu mechaniki i techniki pojazdów samochodowych F. G. przyjął średnią stawkę wartości 1rbg w wysokości 100,00 zł, uznając przyjętą przez rzeczoznawcę prywatnego w wysokości 120,00 zł jako zawyżoną, a przyjętą przez pozwanego w wysokości 50,00 zł za 1rbg, za skandalicznie zaniżoną, zważywszy na klasę pojazdu.

W wyniku tak przyjętych założeń ustalił koszt naprawy w oparciu o dane powoda łącznie z Vat w kwocie 41361,78 zł, zaś w oparciu o dane pozwanego na kwotę 34843,90 zł.

W uzupełniającej ustnej opinii biegły potwierdził, że właściwa wycena to ta na kwotę 34843,90 zł. Nie uwzględnia ona jednak przedniej szyby, która była pękniętą. Korygując swoją opinię biegły stwierdził, że w wycenie powinna być uwzględniona wartość szyby przedniej, która była uszkodzona w wyniku kolizji w kwocie 1523,92 zł, koszt uszczelki w kwocie 116,68 zł, koszt zatrzasków w kwocie 20,40 zł oraz listwy ozdobnej w kwocie 57,79 zł.

Dowód: opinia biegłego z kosztorysem k.64-76, zeznania biegłego k.114,114v, 115.

Sąd zważył co następuje:

Okoliczność powstania szkody w samochodzie powoda, którego sprawca był ubezpieczony u pozwanego nie budzą wątpliwości i są bezsporne. W świetle przedstawionej wyceny przez prywatnego rzeczoznawcę powód powziął wątpliwość co do wysokości odszkodowania, które zostało mu wypłacone w kwocie 19499,42 zł.

Pozwany w kosztorysie naprawy nie uwzględnił uszkodzonej przedniej pękniętej szyby w samochodzie powoda, widocznej na zdjęciach. Uszkodzenia tej szyby potwierdził również świadek T. B. i powód w swoich zeznaniach.

Biegły potwierdził, że zdarzenie z ciężarowym m. mogło spowodować przeniesienie naprężeń poprzez dach do przodu. W świetle okazanych zdjęć i materiału dowodowego biegły stwierdził, że jego opinia powinna być skorygowana o kwotę wyceny szyby, uszczelki, zatrzasków, listwy ozdobnej oraz 1,5 jednostki rbg tj. kwotę 150,00 zł.

Łącznie według wyliczenia biegłego kwota wypłaconego odszkodowania powinna stanowić kwotę 36712,74 zł.

W efekcie powód zgodził się z opinią biegłego i ograniczył dochodzone roszczenie o kwotę 6651,40 zł.

Sąd podzielił stanowisko zaprezentowane przez biegłego w opinii, gdyż opinia została sporządzona rzetelnie w oparciu o wnikliwą analizę materiału dowodowego.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione i zasądził kwotę 17213,32 zł uznając, że pozwany w sposób nieuzasadniony zmniejszył dochodzone przez powoda odszkodowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku w oparciu o art.822§ 1 i 2 kpc zasądzając również odsetki od dnia odmowy wypłaty dochodzonego przez powoda odszkodowania.

W części ograniczonego powództwa Sąd postępowanie umorzył na podstawie art. 355 § 1 kpc.

Powód utrzymał się w swoim żądaniu w $\frac{3}{4}$ wysokości dochodzonego żądania, a zatem Sąd zmniejszył poniesione koszty przez powoda w kwocie opłaty sądowej, zaliczki na biegłego i kosztów pełnomocnika o $\frac{1}{4}$ żądania w oparciu o art. 100 kpc